

**VOJISLAV
SEKELJ**

**U
IZMUČENIM
RIJEČIMA**

HRVATSKARIJEČ

zkhv.org.rs

VOJISLAV SEKELJ *U IZMIJENIM RIJEČIMA*

Edicija: *Suvremena poezija*, knjiga 1.

Nakladnik:
NIU *Hrvatska riječ*, 24000 Subotica,
Trg cara Jovana Nenada 15/II

T/F: +381 (0)24 55 33 55; 55 15 78
hrvatskarijec@tippnet.rs

Za nakladnika:
Ivan Karan

Urednik:
Milovan Miković

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

821.163.42.(497.11)-1

SEKELJ, Vojislav

U izmučenim riječima / Vojislav Sekelj. – 2. izd. –
Subotica: Hrvatska riječ, 2008. (Subotica: Rotografika).
80 str.; 21cm – (Edicija Suvremena poezija; knj. 1.)

Tiraža 500. – str. 71.-77.: Pjesnik izmučenih riječi/Sanja Vulić
ISBN 978-86-85933-27-1
COBISS.SR-ID 233761799

VOJISLAV
SEKELJ

U
IZMUČENIM
RIJEČIMA

Drugo izdanje

Subotica, 2008.

**HOMER
IZBORA
IMAO
NIJE**

I.

Izdao sam
nekoliko zbirki pjesama
među kojima najpoznatija je
ona još
nenapisana
inače, zastupljena i nezaobilazna
u mnogim
anatomijama vremena.

II.

Odvest će Vas
jednog dana
na razna stratišta
i poslagati na police
među ostale knjige.
Onda će jednoga dana
spremačica nježno
obrisati načitanu prašinu
sa Vaših korica.
Bit će to bezbolna operacija
i ne će zamijetiti
da ste obezglavljene.
Pjesme moje jadne i drage.

III.

Riječi,
imate snažne i velike ruke
mlitave mišićave noge
fosforno srce
glavu punu slame
možda ste stoga
u pjesmi
tako zapaljive.

IV.

Prostituirale
ste se cijele noći.
I duže!
Uz žarulju malu
po knjigama mnogim i raznim.
Sada ste k meni došle!
Nije ni to način!
Trebam i ja cigaretu sna
na miru popušiti.

V.

Moja kuća
na Istočnoj obali Palićkog jezera
mala je kao
haiku pjesma
ali je zato miris
ruža
oko nje velik.
Poput makova
zrna.

VI.

Ponoć je
slušam *Slobodnu Europu*
rišem stihove
stihove slobodne
mutne, nerazumljive
ta svaka je sloboda teška, lažna
i neshvaćena
shvatimo to već jednom.

VII.

Pojeo sam jabuku
dobro jabuku
ali korpu
korpu punu jabuka ...
Mogu zamisliti
kako je bilo Evi
dok je Adama
nagovarala.
Na čega bi svijet sličio
da je i on smazao
korpu jabuka?
Obična politika stomaka.
Sreća što nisu u pitanju bile
šljive.

VIII.

Izvršite vivisekciju
pjesme moje vlastite
- tuge.
Zbog nedostatka želje
da budete blesavije
i u stihu hrabrije.

IX.

I hrkanje
može biti valjan i pouzdan
nazor na svijet.
Politički pogled.
Naročito pred
izbore.

X.

Poslije pranja
zubala
vodom ne isperem
usnu špilju.
Na čega bi
mirisale pjesme?
Ostale bi bez okusa.

XI.

Opasno je
nagnuti se kroz
pjesmu van
ostatak značenja
riječi ujeda.
Neoprezni čitatelji
uvijek nešto dodaju
ili oduzimaju.
Sole ...

XII.

Do tebe
nepostojana ženo
obilaznim putom
treba mi pola sata.
U oba smjera.
Hladnog hoda.
Smiri se srce
smiri
ubrzaj otkucaje
ta nije sve u nogama
a ni u međunožju
vrućih usana.
Uostalom čemu na put
i poći.

XIII.

Zahvaljujući
tvom tvrdom, zdravom
hrkanju
napisao sam
ovu pjesmu.
Hrčimo!
Vrijeme je
i onako prošlo
*«A već sadržano
u vremenu budućem»*

XIV.

Tvoju prozirnu
nastranu nagost
te bolesnu
i drsku golotinju
mogu izraziti
nepostojećim dodirom
iz moga romana
«Uzmi dodaj».

XV.

U ovim nazovi pjesmotvorima
u pjesmama ove knjige
glavni protagonisti
uglavnom su imaginarni
izmišljeni da sve bude čitkije.
Svaka moguća sličnost
s licima, stvarima i pojavama
plod je Vaše mašte.
Slučajni sudar riječi.
Kada, primjerice, kažem:
- knjiga
iskazujem i ispisujem sebe
u jednom mogućem
nemogućem obliku
budućeg tubitisanja.

XVI.

Za ovim stolom
prenapučenim knjigama
napisane riječi
na rizmama papira
ne znače značenjem.
Ili bar nemaju težinu
osnovna značenja
a da zaodjenu
odoru pojma
treba ih ponavljati.
Ponavljanje je hrana
mnogih
estetskih ideologija
u povijesti poznatih
kao ...

XVII.

Sada
kada sam
trajno uglazbljen
travama
lako je šutjeti.
Trebalo je tu
muziku mraka
još u prolaznosti
saslušati i proslaviti
Od Do
Oddo..... Dood.
Čini mi se da je
sada pomalo kasno.

XVIII.

Riječi
rođene ste s urođenom
zglobnom manom aritmije.
Pokušavate to u pjesmi
liječiti, skriti.
Jadno.

XIX.

Umislim
bojama munkovskim, oštrim
izgubljenu iglu
u plastu sjena.
Sebe tražim
izgleda, izgubio sam se.
Cogito, ergo sum.
(Sic!)

XX.

Napor
da poslije
neprospavane noći
odlazak tvoj
dotaknem
prelazi u zubobolju.
Banalnu, dosadnu,
bolnu, istinitu.

XXI.

Na stolu
još od lani
nestrpljivo, neispavano,
žigice leže.
Njuše svoju šansu.
Traže žrtvu
i tako besposleno leže.
A danas već anno domini
I. I. MMV.
u deset sati, možda
prije podne
u meni
herostratski porivi
kipe
nervozni prsti rastu.
Valjalo bi poći
do žigica doći.
Bolje na početku milenija
bit će manje žrtava
a veći bokor ruku.
Čemu čekanje?
I onako je unaprijed
sve namješteno i riješeno.
Hirošimo moja.

XXII.

Riječi!
Sve moguće riječi!
Svih rječnika!
Uozbiljite se!
Ujedinite se!
Bauk pjesme
kruži!
Orječite se!
Osovite se već jednom!
To je XII. teza
o propasti
još nepostojeća jezika.

XXIII.

Jasno, sve zaboravljeno!
Ne ću moći
ponovno zaboraviti!
Takvi su zakoni zaboravljanja.
A dobro bi bilo
još jednom
livadom nekošenom
još jednom
kroz ovu ludost
pogleda slomljena proći.

XXIV.

Noću dilema
me proganja stara
cijepati drva
prije ili poslije
pisanja poezije?
Groznica me trese
od nemira sjekire.
Popit ću kavu
i mudro gledati
iverje u šalici
gdje vidim
kako samo naivni
i neupućeni
misle kako je lakše
pjesme pisati
nego drva cijepati.
Jedino Homer
izbora nije imao.
Neki vele
da je bio slijep.

**U
GLUHO,
NIJEMO
NEKO
DOBA
RIJEČI**

1.

Izgleda da sam
jučer greškom
urednika
osvanuo na zadnjim stranicama
novina
sa fotografijom
iz mlađih dana
naravno.
Sranje!

2.

U rijetkoj paučini
primozga
zapplelo se srce
teškim koracima od dima
oči promatraju
neravnopravnu borbu
pauka ljubavi
i mene
običnog puzavca
zemaljskoga.

3.

S onu stranu
rijeke ispraznih riječi
i uzaludno rasijanih suza
mirno pasu
demokratski pasu, ovce.
S govornice grlenim glasom
čoban obećava bolje trave
više i slobodnije do kože šišanje
ovce.
Sve to u ime naroda, dabome.

4.

I sutra će biti kao jučer
a jučer će nalikovati
na neko već buđavo
sutra.
Čemu onda taj egzistencijalni grč
za danas?
Za koricu kruha i zrnce soli,
da zajuttrak ne bude baš soparan.

5.

Poslije dugog
i napornog ljenjstvovanja,
nerada i plandovanja
iznenada, evo me, ponovno
zbunjeno izgubljenog
nad rizmama papira.
Riječi opore se opiru
bjelini postojanja.

6.

Prljavim, grubim noktima
nježno grebem dušu
čuje se šum vode iz kotlića
noseći sobom zaboravljeni grijeh.
Kajanja nema
voda nije povučena na vrijeme.

7.

Nikada, ma bilo sve zamišljeno
i u vječnosti
neće osvanuti dan
u kojem ću ponovno radosno
gostovati kao u minuloj noći.
Dolazi nova, tuđa noć
u svijetu se dobrano unoćalo.
Novi poredak kao bauk Suboticom kruži
recimo na početku, recimo
ponovno recimo:
Tešku noć vam želim.

8.

Plaću vrbe
u sjeni vitkih jablanova
žalosno plaću
poput Ahilejevih konja
šumeći jablanovi upozoravaju
navješćuju nove,
u biti drugojačije riječi.
Još jedna lažna babilonska nada
uvelom od dosade
smežuranom lišću.

9.

Jednom tjedno
ne više
tjedno samo jednom
bilo kojeg dana u godini
prisjeti se da si smrtan.
Poželi toga dana sigurniju prošlost
budućnost je inače
izvjesno neizvjesna.

10.

Taj vrapčji ples!
Ta vrapčja demokracija!
Ta vrapčja drskost
na živici živaca
oduzima mi trajno volju
za politikom, političarima.
Živ, žiiv, cíuu, i živ žiiivvv!
Ta dreka napuči svijet.
Sa strana živ.
Živ, pa živ!

11.

Mrtva trava
iznenada se probudi u sjeni
nestrpljivo očekujući čas
kada će osvanuti
u pouzdanim političkim jaslama
te od trave postati sijeno
od sijena
sjena trave.
I to je neki poredak
užasni red stvari u odlasku.

12.

Plašim se zime!
Zime koju neću doživjeti.
Strah je velik!
Zimski kaput iskrzan.
Drveni ničemu ne služi
truljenje je upornije
od nedoživljene zime.
I sve to nježno
pokriva vječna bjelina snijega.
U prolazu maglovita nadahnuća
Sunce se rađa.

13.

Kada kažem sto
dodirnem sto.
Kada pomirišem ružu
- kažem ruža.
Kolika razlika
razdvaja ne razdvojivo?

14.

U čupavim šapama sudbine smo.
Istine, prolazne istine
tu su nemoćne.
Povremeno dokidaju laži
iz nepouzdatih pobuda
logike radi.
Sklanjaju ih u stranu.
Rok uporabe istekao
piše na povijesnoj ambalaži
a odbačeni opušak
stidi se nježna dodira usana
i skončava zgažen u travi.
Ishod je isti.
Mislim na njene putene usne.

15.

Između dijeljenja i množenja
raspuzala se poezija.
Kada su u pitanju te
stvari
miješa se, od Adama i Eve
preko nedužne jabuke.
Čemu taj rasadnik ogromnih brojeva,
velikih brojeva
i nepregledna kolona mrtvih
revolucionara?
Crvi likuju,
mada je konačna
pobjeda naša.

16.

U gluho, nijemo neko doba riječi
gusti talog noći u stih
rimom nepromišljenom skoči
kljunom traka
pokazuje put zori.
Naivno, svjetlost sahrani mrak
tek da omogući novi dan.

17.

Oči u oči
suočavanje
na granici izdržljivosti.
Riječ i ja.
Za stolom garniranim knjigama
raznim, bez mirisa s okusom
mučnine praznog neba
tražim konkretno.
Zahtijevam, pladanj pun
neupotrebljivih riječi.

*

I zarđalu žlicu
političara nekih
i humanista novih radi.

18.

Birati, za sada, možete
bez lažne skromnosti.
Spreman sam i mimo svoje volje
za kompromise.
Vas radi.
Želite li:
u poeziju, roman, esej, dramu,
politički traktat suhoparni.
Birajte dok ste u mojoj moći!
O mom koncu, mojom iglom šiveni.
Šćepaju li vas barbari
bojim se, nisko ćete svršiti.
Nemoguće riječi.

19.

Zlobne riječi
uresit ću vas sjenom tuge
podariti odore nove
poslati u svijet
mržnje, ljubavi i zla.
Izrazit ću vas dubinom
patvorene šutnje.
Ostat ćete nevoljna
nevolja
kost bez mesa.
Dosta mi je igre.
Imam i ja pravo na
svoja nepisana pravila.

20.

Riječi
imate li potrebu
za velikom nuždom?
Izrazite se na vrijeme,
zato sam ovdje
ja.

21.

Kada ste već svojom voljom drsko
bez valjanog iskustva opskrbljene
u pustolovinu polja pjesme pošle
vladajte se dostojanstveno
kao da vas se ovaj svijet jezika
ništa ne tiče.

Trudite se stihovima koje pletete
da nitko ne nađe traga
tuge, bola, ljubavi, patnje
i ostalih ukrasnih trica
pa ni tvorac vaš.

Neka revnosni čitalac
oblizuje obale
poput uznemirena vala.

A ni val, ni čitalac, ni tvorac
o dubini mora jezika
ništa ne zna.

One, dubine, mudro šute.

Nađe se tu i tamo tek po koji
kritičar što uzvišeno piše o sebi.

Riječi, grješne riječi.

Pune ste sebe.

22.

Toga tjedna,
iznimno toga tjedna
zbog pijanstva riječi
teške, neprospavane noći
i teške glavobolje pjesnika
utorak se te godine, toga tjedna
dogodio (pao!) u srijedu.
Iz samo njemu nepoznatih razloga
utorku se žurilo.
Događa se to.
Istina rijetko
ali se događa.
Krivica ni u kom slučaju
nije do pjesnika.

Uživao sam kolovoza nekoga
godine anno domini
u nijemom zalasku Sunca
promatrajući taj ritual
do sitnica uvježban,
promatrao, kažem
s Istočne obale
Palićkog jezera.
Palić je jezero još uvijek
nadomak Subotice
za neupućene,
a Istočna obala prirodno je suprotna
okcidentalnoj
potrebno je to naglasiti
jer političari su danas krojači
svemogući svežderi.
Smišljam kako riječima
tu vatru vode narisati
a da se mjerodavni ne dosjete
što sam zapravo htio reći.
Inače, fenomen zalaska Sunca
se od pamtivijeka događa.
Mada neki zahtijevaju
sveopći referendum
da se taj ritual izmijeni.

**TUGA
POPUP
PIGA**

Zubača

Sparili se
ašov i motika
a zubača kolo
u buretu starog - vina
vodi.

Rijetka fotelja

Riječi iz mene
Kao rijetka fotelja
naviru.
Jaoj, što ću s njima
reterat daleko
a u pjesmi mjesta nema.

Veseljje

Kroz pjesmu
poštavaju se
riječima, teško koračam
umjesto da kao
svršeni šezdesetogodišnjak
s kosom već tankom i rijetkom
pristojno hodam
ja puzim
na opće veselje puka.
Žalosna tuga poput piga
osula mi se po licu.

Obećanje

U početku bijaše
toplo obećanje
dodira tijela.
Kasnije, mnogo kasnije
osta tek živčana pjesma.
Spas je po svemu sudeć
u izmučenim riječima
dok ritam dodira
u peti damara.

Zub

Ljubavi kako
da ti kažem
ljubavi
a da te zub
poslije hladnog poljupca
na dlanu ne zaboli.

Uzalud

Uzalud u meni
bronca o broncu, bronca
sve su to tek šuplja značenja
i uludo ponavljanje
novog dolaženja
u nedoživljenu prošlost.

Bagro

Jedino
što sam od vas
bagro stara učiniti mogao
jeste da vas udjenem
u pjesme loše
na nesreću još
moje.
Dok ste bile u meni
bile ste malodušne, bezobrazne.
E, sada, evo vas u pjesmi
snalazite se same
dosadile ste i meni i svijetu.

Ljubav

Koliko sam vas volio
ljubio
a sada, nevjerne, odlazite
u svijet.
Prodajete se
po raznim buvljacima
kao pokvarena
i istrošena roba.
Dosta mi je toga lutanja
i vašega taloga
a pokrivete se
još i
mojim imenom.
Cijena vam je tanka.

Pod ruku

Idemo ruku pod ruku
korzom starim
a pjesma jedna
iz prikrajka nas
vreba.
Ljubomora je u nje velika
ali ja
vas ne dam!
Pjesma neka gleda svoja posla
neka pati!
Mi idemo
u prošlost
sve bližu i bližu.
Budućnost nam je tako neizvjesna
a te
vaše suicidalne ideje
da bi
mogle riječi moje
u pjesmi završiti
ništavne su
i plod sartrovske
mučnine
i kamijevskog
apsurda
sa smislom novog
življenja.

Traženje

Nemojte me tražiti
mene u pjesmi nema.
Drugi crvi oko mene
kolo vode.
Sada se samo trava veseli.

Noge

I vi i ja
možemo
još podići noge
ali ako vam na vrijeme
cipele ne kupim
tko će vas u pjesmu
tako bose
i prandave uvesti?

Epilog

Jedini vam je spas
da Legetin
nam još jednu rakiju
u *Dukatu* plati
Na dan početka tiskanja
knjige MMV. Anno domini 18. V. 2005.

Pjesnik izmučenih riječi

SANJA VULIĆ

Hrvatski bunjevački književnik Vojislav Sekelj rođen je u Subotici u Bačkoj g. 1946. U književnom se radu najprije okušao kao pjesnik, pa je zbirka pjesama *Djetinjstvo* (Subotica, 1972.) ujedno i njegova prva knjiga. Budući da je svoje pjesme objavio na suvremenom hrvatskom standardnom jeziku, već se tada svojim jezikom očitovao kao hrvatski pjesnik. Takvu svoju jezičnu orijentaciju Sekelj slijedi do danas. Ukratko, sljedeća pjesnička zbirka *Sad znadeš sve* (Subotica, 1979.), roman *Daleka zvona* (Subotica, 1983.), zatim 23 književne kritike sabrane u knjizi *Kritike* (Novi Sad, 1988.), kao i treća pjesnička zbirka *Poljubac izdaje* (Subotica, 1989.) također su objavljeni na suvremenom hrvatskom standardnom jeziku. Svomu se užemu zavičaju odužuje zbirkom pjesama *Rič fali*, koja je napisama na Sekeljevu zavičajnom novoštokavskom ikavskom idiomu bačkih Hrvata Bunjevaca, a tiskana je u pjesnikovoj matičnoj domovini Hrvatskoj (Rijeka, 1991.). Već dvije godine poslije (1993.) objelodanjeno je drugo izdanje te pjesničke zbirke. Nakon izostanka s književne scene koje je

trajalo gotovo jedno desetljeće, Sekelj objavljuje svoje novo djelo – poetsku dramu *Uzmi dodaj* (Subotica, 2002.). Tim se svojim djelom vratio suvremenomu hrvatskomu književnomu jeziku. Odmah sljedeće 2003. godine tiskano je i 3. izdanje pjesničke zbirke *Rič fali*. Bio je to uvod u Sekeljev ponovni povratak poeziji. Najnovija zbirka pjesama *U izmučenim riječima* opet je napisana na suvremenom hrvatskom standardnom jeziku. Tako knjiga *Rič fali* u okviru Sekeljeva književnoga opusa predstavlja jedinstven izlet u sfere dijalekatne književnosti.

Dobar poznavatelj Sekeljevih književnih djela nerijetko ostaje zatečen višeslojnošću njegova poetskoga izričaja. Sekeljevo je stvaralaštvo upravo prepoznatljivo po tom što ga je moguće iščitavati na više načina. To je dominantna značajka i njegove knjige naslovljene *U izmučenim riječima*, pa je izbor jednoga od mogućih pristupa toj pjesničkoj zbirci uvijek i nedvojbeno subjektivan.

Knjiga pjesama *U izmučenim riječima* sastoji se od triju tematskih cjelina naslovljenih: *Homer izbora imao nije*, zatim *U gluho, nijemo neko doba riječi* i *Tuga poput piga*.

Već na početku prve tematske cjeline, pjesnik na sarkastičan način naznačuje koliko je malen interes suvremenoga čovjeka za poeziju:

*Izdao sam
nekoliko zbirki pjesama
među kojima najpoznatija je
ona još
nenapisana.*

Taj je sarkazam još izraženiji u stihovima sljedećega poetskoga ulomka, u kojima glavnu ulogu ima prašina, kao jedina zainteresirana za njegove knjige koje, poslagane na policama, više nitko ne uzimlje u ruke:

*Onda će jednoga dana
spremačica nježno
obrisati načitanu prašinu
sa Vaših korica.*

Pjesnik osjeća da i sam dijeli sudbinu svoje poezije, svojih knjiga. Sam sebe doživljava odbačenim, suvišnim, ostavljenim, drugima nezanimljivim:

*Kada, primjerice, kažem:
knjiga
iskazujem i ispisujem sebe.*

U tom pjesnik nalazi i jedan od razloga svoga skromnoga materijalnoga stanja, a skućenost svoga stambenoga prostora na domišljat način uspoređuje s brižljivo sastavljenom minijaturnom haiku pjesmom:

*Moja kuća
na Istočnoj obali Palićkog jezera
mala je kao
haiku pjesma.*

Da bi preživio, pjesnik se mora suočavati sa svakodnevnim poteškoćema koje donosi život:

*Noću dilema
me proganja stara
cijepati drva
prije ili poslije
pisanja poezije?*

Premda ga životna situacija u kojoj se nalazi rastužuje, nema joj se snage oduprijeti. Pjesnikovo je poimanje svijeta fatalističko, ili barem determinalističko, o čem svjedoče sljedeći stihovi:

*I onako je unaprijed
sve namješteno i riješeno.*

Unatoč tomu, s porugom se prisjeća onih koji na njegovo pjesništvo gledaju s prijezirom, smatrajući ga ljenivcem i neradnikom. Takvima su namijenjeni gorki stihovi kojima završava prva tematska cjelina:

Misle kako je lakše

pjesme pisati

nego drva cijepati.

Jedino Homer

izbora nije imao.

Neki vele

da je bio slijep.

Odnosom prema riječi, prema umjetnosti riječi, Sekelj je zaokupljen i u drugoj tematskoj cjelini, naslovljenoj *U gluho, nijemo neko doba riječi*. Sukladno tomu, ne iščezavaju ni piščevi osobni egzistencijalni strahovi, koji nisu uvjetovani samo oskudnim materijalnim položajem nego i društvenim događanjima u sredini u kojoj živi. Sa strahom primjećuje:

Novi poredak kao bauk Suboticom kruži.

No i dalje je okupiran pjesništvom, a njegovi stihovi s vremena na vrijeme prerastaju u svojevrsnu poeziju apsurdna, antipoeziju:

*Riječi
imate li potrebu
za velikom nuždom?
Izrazite se na vrijeme,
zato sam ovdje
ja.*

Sumnja u vlastite stvaralačke moći kulminira u trećoj tematskoj cjelini, što u pjesmi *Traženje* rezultira tjeskobom, pače i makabričnim raspoloženjem:

*Nemojte me tražiti
mene u pjesmi nema.
Drugi crvi oko mene
kolo vode.*

Omiljena pjesnikova figura etymologica, poznata iz poetske drame *Uzmi dodaj*, susreće se i u ovoj pjesničkoj zbirci, u pjesmi *Uzalud*:

*Uzalud u meni
bronca o broncu, bronca.*

Pjesnika preplavljuje *tuga poput piga*. Ikavizam *piga* (nasuprot standardnojezičnomu *pjega*) jedini je ikavizam koji je u ovoj zbirci Sekelj preuzeo iz svoga bunjevačkohrvatskoga govora, odnosno novoštokavskoga ikavskoga dijalekta. Zato je taj ikavizam tim snažnije

stilski obilježen i znatno prilagođeniji potrebama stiha i autorova poetskoga izričaja od jekavizma *pjega*.

Inače u jezičnom smislu ovu pjesničku zbirku karakterizira vrlo mali, gotovo zanemariv broj dijalektalizama. Osim spomenutoga ika vizma *piga*, tu još možemo uvrstiti pridjev *soparan* u značenju ‘postan, nemrsan’ (s glasovnim promjenama *suhoparan* > *suoparan* > *soparan*), te zamjenički oblik *čega* u službi akuzativa, npr. *na čega bi svijet sličio* (umjesto *na što bi svijet sličio*), *na čega bi mirisale pjesme* (umjesto *na što bi mirisale pjesme*). Pritom je važno istaknuti da je Sekeljev hrvatski standardnojezični izričaj u ovoj najnovijoj knjizi još zreliji i razvijeniji nego u njegovim prethodnim književnim djelima. Takvim svojim odnosom prema hrvatskomu književnomu jeziku, književnik Sekelj nedvosmisleno traži i nalazi svoje mjesto u suvremenoj hrvatskoj književnosti.

Gdje je što

HOMER IZBORA

IMAO NIJE

I.....	7
II.....	8
III.....	9
IV.....	10
V.....	11
VI.....	12
VII.....	13
VIII.....	14
IX.....	15
X.....	16
XI.....	17
XII.....	18
XIII.....	19
XIV.....	20
XV.....	21
XVI.....	22
XVII.....	23
XVIII.....	24
XIX.....	25
XX.....	26
XXI.....	27
XXII.....	28
XXIII.....	29
XXIV.....	30

U GLUHO, NIJEMO

NEKO DOBA RIJEČI

1.....	33
2.....	34
3.....	35
4.....	36
5.....	37
6.....	38
7.....	39
8.....	40
9.....	41
10.....	42
11.....	43
12.....	44
13.....	45
14.....	46
15.....	47
16.....	48
17.....	49
18.....	50
19.....	51
20.....	52
21.....	53
22.....	54
23.....	55

TUGA POPUT PIGA

Zubača	59
Rijetka fotelja	60
Veselje	61
Obećanje	62
Zub	63
Uzalud	64
Bagro	65
Ljubav	66
Pod ruku	67
Traženje	68
Noge	69
Epilog	70
Sanja Vulić: Pjesnik izmučenih riječi.....	71

Edicija: *Suvremena poezija*, knjiga 1.

Nakladnik:
NIU *Hrvatska riječ*, Subotica,
Trg cara Jovana Nenada 15/II

Za nakladnika:
Ivan Karan

Urednik:
Milovan Miković

Recenzent i lektor:
Sanja Vulić

Naslovna strana:
Dragoslav Stojanović Sip

Fotos V. Sekelja:
Nada Sudarević

Računalna priprema:
Viktor Szaghmeiszter i Jelena Ademi

Design:
Milovan Miković

Tisak:
Rotografika, Subotica,
Segedinski put 72

Za tisak odgovara:
Antun Bašić

Tiraža:
500